

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Fekete Éva jogtanácsos által képviselt felperesnek a dr. Balsai Szabolcs ügyvéd által képviselt alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és járulékai iránt a Fővárosi Bíróság előtt P/P.I.17.P.21.720/2006. számon megindult és a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.166/2007/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 17. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem és az alperes által Pfv.3. sorszám alatt benyújtott csatlakozó felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes, míg a le nem rótt 18.000 (tizennyolcezer) forint csatlakozó felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes köteles az államnak - külön felhívásra - megfizetni.

Ez ellen az ítélet ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A jogerős ítélet a felperes keresetét, amelyben annak megállapítását kérte, hogy az alperes nyilatkozatával jóhírnevét megsértette, illetve amelyben az alperest a további jogsértéstől kérte eltiltani és az alperest megfelelő elégtétel adására, továbbá

300.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni, elutasította és kötelezte a felperest az alperes javára 60.000 forint perköltség megfizetésére, valamint az állam javára 45.000 forint kereseti és fellebbezési illeték megtérítésére.

A jogerős ítélet által megállapított tényállás szerint a felperes Budapest II. kerület Önkormányzattal kötött reklámkiadvány terjesztési szerződés értelmében Budapest II. kerületében 2006. április 19-21-e közötti időben 46.827 db címzettlen reklámkiadvány terjesztését vállalta, amelyben a választási iroda az országgyűlési képviselők 2006. évi általános választásának 2006. április 23-i második fordulójáról értesítette a választókat. A felperes ezzel egyidejűleg a Magyar Szocialista Párt országos központjával kötött keretszerződés alapján Budapest 2-es számú választókerületében 32.234 db címzettlen reklámkiadvány kézbesítését vállalta, ugyanebben az időpontban. A terjesztés tárgyát képező két szórólapból az egyik H.Cs. MSZP jelölt arcképét tartalmazó plakát, míg a másik egy szavazólap minta volt, amely az MSZP jelöltjére való szavazásra hívta fel a választókat.

A Magyar Távirati Iroda honlapján „Választás 2006” cím alatt a 2006. április 19-én tartott rendkívüli sajtótájékoztatóról az alábbi közlemény jelent meg:

„A kerületi választási bizottsághoz fordul a II. kerületi FIDESZ, mert egy MSZP-s csomagba kerülve jutott el a választási iroda tájékoztatója a helyi postaládákba - jelentette be ... A FIDESZ-es képviselő rendkívüli sajtótájékoztatón mutatta be a két dokumentumot, amelyek egy borítékba kerültek. A választási iroda második fordulóról szóló értesítését a szocialista párt szavazólap mintát is tartalmazó szórólapjába hajtották bele és az egész csomag egy borítékba kerülve jutott el a postaládákba. Az MSZP szavazólap mintáján H.Cs. MSZP-s politikus neve mellett szerepelt az x. Ezt a legsúlyosabb választási visszaélésnek tartom, ha valami, ez alkalmas a választók megtévesztésére - fogalmazott ...” A sajtótájékoztatón az alperes azt is közölte, hogy a kerületi jegyző olyan szerződést kötött a ..-val, hogy boríték nélkül kézbesítsék a választási iroda tájékoztatóját, összesen 50 ezer példányban. E nyomtatványokat kedden este szállították le a Krisztina körúti nagypostára.

A felperes a fenti, személyére vonatkozó, azt sértő, valótlan tény állítása miatt kérte személyhez fűződő joga megsértésének megállapítását és az egyéb szankciók alkalmazását.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító ítéletének indokolásában megállapította, hogy az alperes terhére a Ptk. 75. és 78. §-ai alapján a személyhez fűződő jog megsértése, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság PK. 12. és 13-as számú állásfoglalásaiban

foglaltakra is, nem állapítható meg, mert az alperesnek a .. tevékenységével kapcsolatos nyilatkozata a valóságnak megfelelt és az alperes nem utalt nyilatkozatában arra, hogy a választási csalásnak minősülő egy borítékban történő kézbesítést a felperes végezte. Ebből eredően, nem is lehet következtetést levonni a felperes személyére. Az elsőfokú bíróság tehát lényegében azért utasította el a felperes keresetét, mert a felperest a nyilatkozat alapján, mint a szabálytalanságot elkövető személyt nem lehetett beazonosítani, illetve az alperes nyilatkozata nem is volt sértő tartalmú, mert nem keltette azt a hamis látszatot, hogy a felperes juttatta el a kiadványokat egy borítékban a választópolgárokhoz.

Az elsőfokú bíróság indokolásával ellentétben a jogerős ítélet megállapította, hogy az alperes megnevezte a tájékoztató kézbesítésére jogosult szervként a felperest. Ezért a választási csalással kapcsolatos kifogás alapjául állított tény tekintetében a felperes jogosult személyiségvédelmet igényelni, azaz fennállt a felperes keresetindítási jogosultsága. Nem fogadta el a jogerős ítélet az alperes védekezését, amely szerint nem tényt állított, hanem karakterisztikus véleményt nyilvánított. Az alperes nyilatkozatának az a része, amely a történeteket választási csalásként, visszaélésként minősítette, valóban vélemény, de a per tárgyát nem ez, hanem az a tényállítás képezte, hogy a hivatalos értesítőt az MSZP-s reklámanyaggal együtt, egy borítékban kézbesítették.

Ehhez képest azt kellett vizsgálni, hogy az alperes tényközlése valótlan volt-e és amennyiben igen, sértő jellegű-e a felperes személyére nézve. A jogerős ítélet a rendelkezésre álló bizonyítékok, így a Budapest Főváros II. Kerületi Önkormányzat 2-es számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság 45/2006. (IV.20.) határozatában foglalt megállapítások, valamint az alperes által csatolt, az együttes borítékolást igazoló teljes bizonyító erejű magánokiratok mérlegelése eredményeként megállapította, hogy az alperesnek az egy borítékban történő kézbesítésre vonatkozó állítása a valóságnak megfelelt. Ennek nem mondott ellent, hogy az 53 személy feljelentése folytán a választás rendje elleni bűncselekmény miatt ismeretlen tettes ellen folytatott nyomozást bűncselekmény hiányában a BRFK 180-46/2006. számú határozatával megszüntette, megállapítva, hogy az ügyben meghallgatott tanúk szerint sem a szórólap, sem pedig a választási értesítő nem érkezett borítékban. A rendőrség nyomozást megszüntető határozata a Pp. 4. § (1) bekezdés értelmében a bíróságot határozatának meghozatalában nem köthette és az, hogy a rendőrség bűncselekmény elkövetését nem tudta megállapítani, nem jelenti azt, hogy az alperes által állított események nem történtek meg. Az alperes tehát eleget tett a Pp. 164. § (1) bekezdésében előírt bizonyítási kötelezettségének és igazolta, hogy történtek olyan kézbesítések, amelyeknél a két küldemény egy borítékban érkezett a

címzettekhez. Azt az alperes nem állította, hogy minden egyes esetben ilyen módon került sor a kézbesítésre, ezért azok a nyilatkozatok, amelyek szerint együttes kézbesítés nem történt, az alperes tényállítását nem cáfolják. Az alperes tehát valótlan tényt nem állított. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság mellőzte annak vizsgálatát, hogy az alperes közlése sértő jellegű volt-e.

A jogerős ítélet ellen, jogszabálysértésre hivatkozással, a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését és a keresetének megfelelő ítélet meghozatalát. A felperes álláspontja szerint az alperes azt állította, hogy a hivatalos tájékoztató valamennyi példánya egy borítékban került kézbesítésre az MSZP-s szórólappal. Ezért a jogerős ítélet tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes valótlan tényt nem állított. Hivatkozott arra is, hogy az egy borítékban történő kézbesítés tényét a jogerős ítélet kirívóan okszerűtlen mérlegelés eredményeként állapította meg, és állította, hogy a személyére is vonatkozó valótlan tényállítása sértő is.

Az alperes a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezésének a hatályban való fenntartását kérte, egyben csatlakozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, kérve a jogerős ítélet indokolásának megváltoztatását és annak megállapítását, hogy a felperes személye a nyilatkozatából, mint H.Cs. szórólapjainak kézbesítését megvalósító vagy abban közreműködő jogi személy, nem volt beazonosítható. Állította, a perben fel sem merült, hogy - nyilatkozata szerint - valamennyi küldemény egy borítékban lett kézbesítve, ezért a felperes alaptalanul kifogásolja a jogerős ítéletnek az egy borítékban történő kézbesítés bizonyítottságával kapcsolatos megállapításait. Változatlanul hivatkozott arra, hogy nyilatkozata a felperest nem sértette, mert nem állította, hogy a felperes végezte a szabálytalan borítékolást.

A felülvizsgálati kérelem és csatlakozó felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A jogerős ítélet a tényállást helyesen állapította meg és érdemben helytállóan utasította el a felperes keresetét.

A Ptk. 78. § (2) bekezdés alapján a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő valótlan tényt állít, híresztel vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

Az alperes sajtónyilatkozatának a lényegi tartalma az volt, hogy az országgyűlési választások második fordulóját megelőzően súlyos választási csalás, visszaélés történt. Tényként állította, hogy a választási iroda hivatalos értesítőjét egy borítékban kézbesítették a választóknak az MSZP jelöltjének szórólapjával. Tényként

állította továbbá: a felperes a kerületi jegyzővel olyan szerződést kötött, hogy boríték nélkül kézbesítsék a választási iroda tájékoztatóját.

E nyilatkozat alapján egyértelműen megállapítható, hogy a két irat egy borítékban való kézbesítésére vonatkozóan az alperes tényt állított és egyértelmű, hogy a felperes személyét is megnevezte, azaz az alperes által kifogásolt cselekménnyel kapcsolatba hozható a felperes is. Ezért a csatlakozó felülvizsgálati kérelemnek az az érvelése, hogy a kifogásolt cselekményekkel a felperes személye nem hozható összefüggésbe, alaptalan.

A jogerős ítélet a rendelkezésre álló bizonyítékokat mérlegelve állapította meg, hogy az alperes nyilatkozatában közölt tények a valóságnak megfelelnek, vagyis előfordult olyan eset, hogy a választások lebonyolításával kapcsolatos hivatalos tájékoztató és a párt szórólapja egy borítékban elhelyezve került a postaládákba. Miután e bírói mérlegelés nem ütközött a Pp. 206. §-ba, ezért annak felülmérlegelésére a Legfelsőbb Bíróság sem látott jogszabályi lehetőséget. Az alperes terhére rótt valótlan tényállítás hiányában pedig a felperes alaptalanul kérte jóhírneve megsértésének megállapítását. A keresetet elutasító jogerős ítélet ezért nem sértett jogszabályt.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet - az indokolás tekintetében is - a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Az alaptalan jogorvoslati kérelmekre tekintettel a nagyobb részt pervesztes felperes a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján köteles az alperes jogi képviselőjével felmerült felülvizsgálati eljárási részköltséget megtéríteni.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati eljárási illetéket a felek kötelesek az államnak a 6/1986. (VI.26.) IM. r. 13. § (2) bekezdés alapján megtéríteni.

Budapest, 2008. április 30.

Dr. Völgyesi Lászlóné sk. a tanács elnöke, dr. Mészáros Mátyás sk.
előadó bíró, dr. Udvary Katalin sk. bíró

Vné

A kiadmány hitelével:

tisztviselő